

Forslag

til

Lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme.

Fremsat den 16. november 1956 af *finansministeren*.

§ 1.

Lovens titel ændres til „Lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme“.

§ 2.

Foran overskriften „A. Almindelige regler for vurderingen“ indføres:

„Afsnit I

Vurdering og vurderingsmyndigheder.“

§ 3.

I lovens § 4 indføres som nyt stk. 2: „Stk. 2. Bliver der ved omvurdering i henhold til stk. 1 af et areal, der hidtil har været vurderet som del af en ejendom, spørgsmål om ansættelse af værditab i henhold til § 58, skal den øvrige del af moderejendommen samtidig optages til omvurdering. Skal et sådant areal som følge af sammenlægning vurderes sammen med andet areal, jfr. § 8, stk. 1—3, må den sammenlagte ejendom, optages til omvurdering.“

Paragraffens stk. 2 ændres til stk. 3 og der foretages følgende ændringer:

I 3. linie indføres efter „stk. 1,“ ordene „jfr. stk. 2,“.

I 5.—6. linie ændres ordene „efter § 7 i lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld“ til: „efter § 57“.

I næstsidste linie ændres ordene „den nævnte lovs § 5, stk. 3,“ til: „§ 56, stk. 2,“.

Paragraffens stk. 3 ændres til stk. 4 og i 2. linie indføres efter „stk. 1“ ordene „og 2“.

§ 4.

I lovens § 5, stk. 1, ændres ordene „værditab i henhold til reglerne i § 9 i lov nr.

265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld“ til: „værditab, jfr. § 58“.

§ 5.

I lovens § 32 udgår ordene „for ejendoms-skyld og“ og efter ordene „grundskyld til staten“ tilføjes: „i medfør af bestemmelserne i § 49“.

§ 6.

I lovens § 33, stk. 1, foretages følgende ændringer:

I 2.—3. linie udgår ordene „for ejendoms-skyld og“.

I 5. linie udgår ordene „ejendomsværdien og“.

I 6. linie ændres ordet „samt“ til: „og“.

§ 7.

Lovens § 38 affattes således:

„Stk. 1. Forinden vurdering af en ejendom finder sted, skal der af ejeren udfyldes og underskrives et efter finansministerens nærmere bestemmelse affattet skema. I skemaet skal der gives de for vurderingen fornødne oplysninger, såsom oplysninger om ejendommens beliggenhed, areal og hartkorn, bygningerne og disses forsikringssum samt i tilfælde af nybygning, til- eller ombygning omkostningerne herved, de til ejendommen knyttede rettigheder, de på ejendommen hvilende faste byrder, lejeindtægterne, sidste købesum og sidste vurdering til optagelse af lån, for så vidt købet eller lånevurderingen ikke ligger over 10 år tilbage, samt oplysning om prioritetsgælden. Ejeren skal i skemaet have lejlighed til at udtale sig om, til hvilke værdier han selv

mener, at ejendommen og grunden bør ansættes, ligesom han i skemaet skal have lejlighed til at fremsætte begæring om sådanne fradrag i værdiansættelsen eller ved skatteberegningen, som han efter gældende regler har krav på, samt til at give de herfor fornødne oplysninger. Skulle ejeren på enkelte punkter mangle sikker kundskab, må han anføre dette og give skønsmæssig oplysning efter bedste overbevisning. Hvis vurdering finder sted som følge af frivillig overdragelse mod vederlag af et areal, der opfylder betingelserne for at kunne vurderes selvstændigt, jfr. § 8, stk. 2, 3. punktum, skal der gives den anden part lejlighed til med en frist af 8 dage at udtale sig overfor vurderingsrådet om grundværdiansættelsen af arealet.

Stk. 2. I skemaet, der tilstilles ejeren af vurderingsrådet, skal det angives, til hvem og indenfor hvilken frist skemaet skal tilbagesendes i udfyldt og underskrevet stand. Fristen skal mindst være 14 dage og kan, når omstændighederne taler derfor, forlænges af vurderingsrådet.

Stk. 3. Såfremt behørigt udfyldt og underskrevet skema ikke tilbagesendes inden fristens udløb, skal vurderingsrådet i alle tilfælde, hvor vurderingen skal foretages uden begæring, eller hvor vurdering skal ske efter begæring af en anden end ejeren, pålægge ejeren en bøde på 10—200 kr. samt fastsætte en ny frist, inden hvilket skemaet skal tilbagesendes. Såfremt behørigt udfyldt og underskrevet skema ikke fremkommer inden denne frist, gentages bødepålægget. Bødepålægget kan inden 14 dage fra bødepålæggets dato påklages til skuldrådet, hvis afgørelse inden 14 dage fra afgørelsens dato kan indbringes for ligningsrådet, der tillige under ganske særlige omstændigheder helt eller delvis kan eftergive bøden. Bøderne tilfalder statskassen.“

§ 8.

I lovens § 40, stk. 3, sidste punktum, ændres ordene „efter nærmere af finansministeren fastsatte regler“ til: „i overensstemmelse med reglerne i § 62, stk. 3.“

§ 9.

I lovens § 42, stk. 2, 5. linie, indføjes efter „opført“ ordene „jfr. dog § 62, stk. 4.“

§ 10.

Lovens § 47 affattes således:

„Mener en ejer, at en ejendom, som af vurderingsrådet er anset for fuldt grundskyldspligtig til staten, i medfør af bestemmelsen i § 49 helt eller delvis er lovmæssigt fritaget for sådan grundskyld, må ejeren indbringe spørgsmålet herom for finansministeren. Det samme gælder, såfremt ejeren af en ejendom, som af vurderingsrådet er anset for delvis lovmæssigt fritaget, mener, at fritagelsen burde være udstrakt til en større del af ejendommen.

§ 11.

Overskriften: „Afsnit H. Særlige bestemmelser“ udgår.

I stedet herfor og i stedet for §§ 48—51 indføres følgende bestemmelser:

„Afsnit II.

Grundbeskatning.

A. Grundskyld.

§ 48.

Af grundværdien efter fradrag for forbedringer svares som den ejendommen påhvilende grundskyld en afgift til staten på 6 pro mille årlig, hvoraf de 4,4 pro mille afgives til den fælleskommunale udligningsfond.

§ 49.

Stk. 1. Fritaget for grundskyld til staten er:

- a) Statens ejendomme, herunder de til civillisten henlagte ejendomme.
- b) Kommunernes ejendomme med undtagelse af ejendomme, der af kommunen anvendes erhvervsmæssigt til landbrug, havebrug, skovdrift eller udleje eller som henligger ubenyttede.
- c) Skoler, hospitaler, sygehuse, statsanerkendte rekonvalescenthjem samt statsanerkendte opdragelseshjem og statsanerkendte institutioner for forebyggende børneforsorg, biblioteker under offentlig tilsyn og offentlig tilgængelige museer. Fritagelsen omfatter den byggede grund, gårdsplads og have.
- d) Sports- og idrætsanlæg tilhørende gymnastik-, idræts- og skytteforeninger eller andre organisationer med samme formål. Endvidere er ejendomme, der anvendes

til ungdomslejre og -lejrpladser eller til feriekoloni for børn, fritagne for grundskyld til staten, når ejeren er en organisation, hvis hovedformål er at fremme børns eller unge menneskers friluftsliv.

- e) Ikke erhvervsmæssigt drevne forsamlingshuses bebyggede grund, gårdsplads og have. Ved forsamlingshus skal forstås en bygning, der er bestemt til og hovedsagelig benyttes til afholdelse af møder af politisk, religiøs og oplysende karakter, og hvortil der er offentlig adgang.
- f) Elektricitets-, gas- og vandværker, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle indenfor det område, hvori værket arbejder, for så vidt værkets indtægter — bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital — ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til værkets formål.
- g) Fremmede staters gesandtskabs- og konsulatsejendomme på betingelse af, at den danske stats gesandtskabs- og konsulatsejendomme i vedkommende land nyder tilsvarende fritagelse.

Stk. 2. Såfremt kun en del af en af de i stk. 1 omhandlede ejendomme opfylder betingelserne for fritagelse for grundskyld til staten, omfatter fritagelsen alene den del af grundværdien, der falder på denne del.

Stk. 3. Hvor samfundsmæssige hensyn taler for, at et areal, der er fritaget for grundskyld i medfør af stk. 1 d, overgår til anden anvendelse, navnlig bebyggelse, kan finansministeren, hvis kommunalbestyrelsen anbefaler det, bestemme, at fritagelsen skal bortfalde.

Stk. 4. Er der forinden denne lovs ikrafttræden ved kongelig bevilling til inddæmning og udtørring af dele af havet indrømmet bevillingshaveren skattefrihed i et begrænset åremål, skal den frihed for grundskyld til staten, som i medfør af bestemmelsen i lov nr. 352 af 7. august 1922 § 8, stk. 4, tilkommer det inddæmmede og udtørrede areal, vedvare indenfor det pågældende åremål.

§ 50.

Stk. 1. Finansministeren kan tilstå fritagelse for grundskyld til staten af ejendomme, der ejes af almenvelgørende stiftelser

eller andre institutioner med almennyttigt formål. Såfremt en del af en sådan ejendom ikke direkte anvendes til institutionens formål, kan fritagelse kun gives for den øvrige del af ejendommen.

Stk. 2. Hvor en skov som følge af brand, storm, svampeangreb eller lignende begivenheder har lidt skade på træbestanden, og dette har medført, at den på selve skoven faldende del af ejendomsværdien er væsentlig lavere end normalværdien, kan finansministeren fritage så stor en del af grundværdien, som forholdsmæssigt svarer til forskellen mellem normalværdien, og den ovennævnte del af ejendomsværdien, for grundskyld til staten i et sådant tidsrum, at skovens normalt tilstand kan være genoprettet.

Stk. 3. Er der inden denne lovs ikrafttræden i medfør af bestemmelserne i lov nr. 352 af 7. august 1922 § 8, stk. 3, meddelt fritagelse for grundskyld til staten af udtørrede ferskvandsarealer, opdyrkede heddearealer eller hedebeplantninger, kan finansministeren forlange denne fritagelse indenfor de i nævnte bestemmelser angivne tidsrum.

Stk. 4. Finansministeren kan bestemme, at oppebørselsmyndighederne på hans vegne træffer afgørelse i sager angående fritagelse i henhold til stk. 1 i et nærmere angivet omfang og efter nærmere fastsatte retningslinier, dog således at oppebørselsmyndighedens afgørelse skal kunne indbringes for finansministeren.

B. Grundstigningsskyld.

§ 51.

Stk. 1. Af de faste ejendomme skal der som hidtil (jfr. lov nr. 202 af 20. maj 1933 og lov nr. 265 af 27. maj 1950) svares grundstigningsskyld beregnet på grundlag af stigningen i grundværdien efter fradrag for forbedringer, jfr. § 17.

Stk. 2. Grundstigningsskylden udgør 4 pct. årlig af den afgiftspligtige grundstigning, jfr. § 57.

Stk. 3. Udenfor pligten til at svare grundstigningsskyld falder ejendomme, hvoraf der svares jordrente i medfør af lov nr. 537 af 4. oktober 1919, lov nr. 283 af 30. juni 1922, lov nr. 449 af 23. september 1947 og lovekendtgørelse nr. 247 af 6. juli 1954

med senere dertil sig sluttende lovbestemmelser, eller hvoraf der efter tilsvarende regler svares jordrente til staten eller til den kommune, hvori ejendommen er beliggende. I disse tilfælde finder beregning af afgiftspligtig grundstigning derfor ikke sted. Svares jordrente kun af en del af en ejendom, skal de to dele af ejendommen ved anvendelsen af denne lovs bestemmelser om grundstigningsskyld anses for selvstændige ejendomme, således at der kun foretages beregning af afgiftspligtig grundstigning for den del af ejendommen, hvoraf der ikke svares jordrente.

§ 52.

I de tilfælde, hvor ejendomsværdien skal lægges til grund ved beregningen af formueskat, afgift af arv og gave, stempelafgift og tinglysningsafgift, eller ved udmåling af lån eller tilskud til byggeri i henhold til lov nr. 107 af 14. april 1955 om byggeri med offentlig støtte, skal der, forinden beregning eller udmåling finder sted, i ejendomsværdien ske et fradrag lig beløbet for den afgiftspligtige grundstigning.

§ 53.

Bestemmelserne i lov nr. 265 af 27. maj 1950 finder sidste gang anvendelse ved den 11. alm. vurdering pr. 1. september 1956. De ved denne vurdering i henhold til den nævnte lovs § 9 ansatte værditab skal dog i alle tilfælde betragtes som endelige. Den ved 11. alm. vurdering for enhver ejendom beregnede afgiftspligtige grundstigning lægges til grund ved afgiftsberegningen indtil den termin, fra hvilken en ny vurdering af ejendommens areal får virkning for afgiftsberegningen.

§ 54.

Stk. 1. Grundbeløbet (nulpunktbeløbet) ved udmålingen af værdistigningen skal fremtidig være grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 11. alm. vurdering pr. 1. september 1956 og med fradrag af den ved denne vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning. Såfremt grundværdiansættelsen ved 11. alm. vurdering eller den ved denne vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af grundbeløbet sted.

Stk. 2. For arealer, der vurderes, uden at der findes noget grundbeløb for samme, enten fordi arealet er opstået ved opfyldning eller lignende, eller fordi arealet hidtil har været undtaget fra vurdering, skal grundbeløbet være grundværdien efter fradrag for forbedringer ved arealets første vurdering efter dets opståen eller vurderingsfritagelsens bortfald.

§ 55.

Stk. 1. Bortfalder det en ejendom givne fradrag i grundværdien for forbedringer helt eller delvis, forhøjes ejendommens grundbeløb med det bortfaldne fradragsbeløb, medmindre bortfaldet skyldes, at forbedringen ikke mere virker værdiforøgende.

Stk. 2. For arealer, der i henhold til § 64, jfr. § 49, stk. 4 og § 50, stk. 3, er helt eller delvis fritaget for grundstigningsskyld, kan finansministeren, når fritagelsen ophører, bestemme, at grundbeløbet forhøjes med et til den bortfaldne fritagelse svarende beløb.

§ 56.

Stk. 1. Når vurdering (omvurdering) finder sted efter udstykning af en ejendom, skal ejendommens grundbeløb af oppebørselsmyndigheden fordeles på de ved udstykningen fremkomne lodder.

Stk. 2. Fordelingen af grundbeløb foretages efter forholdet mellem de værdibeløb, hvormed de enkelte lodder indgik i ejendommens grundværdi efter fradrag for forbedringer ved den før udstykningsvurderingen senest foreliggende ansættelse af grundværdi for ejendommen. De ved fordelingen fremkomne beløb er efter afrunding opad til det nærmeste med 10 delelige antal kroner de forskellige lodders grundbeløb.

Stk. 3. Ansættelsen af de i stk. 2 nævnte værdibeløb foretages af vurderingsrådet. Ansættelserne kan ikke påklages, ligesom de ikke kan ændres ved revision, medmindre samtlige ejere af de af grundbeløbsfordelingen berørte ejendomme tiltræder ændringen.

Stk. 4. Sker der ifølge klage eller revision ændring af den i stk. 2 ommeldte, før udstykningsvurderingen senest foreliggende grundværdiansættelse, medfører dette ikke ændring af de grundbeløbsfordelinger,

der er foretaget forinden ændringen af grundværdiansættelsen.

Stk. 5. Hvor sammenlægning finder sted ved en ejendom, sammenlægges de sammenlagte deles grundbeløb af oppebørselsmyndigheden.

§ 57.

Beregning af afgiftspligtig grundstigning foretages fremtidig på følgende måde: Fra grundværdien efter fradrag for forbedringer ifølge den til enhver tid sidst foretagne vurdering trækkes grundbeløbet og eventuelt fradrag for værditab i henhold til § 58. Det herved fremkomne beløb afrundet nedad til det nærmeste med 100 delelige antal kroner udgør den afgiftspligtige grundstigning.

§ 58.

Stk. 1. Hvor der ved vurdering efter 11. alm. vurdering konstateres at være sket en grundværdistigning siden den nærmest forudgående vurdering af ejendommen, og denne grundværdistigning har til forudsætning, at grunden for at kunne udnyttes på en økonomisk god måde må overgå fra anvendelse til landbrug, skovbrug, gartneri eller havebrug til anden anvendelse, fra villabebyggelse eller anden lav boligbebyggelse til høj bebyggelse, industri- eller forretningsbrug, fra industribebyggelse til boligbebyggelse eller beboelses- og forretningsbrug, eller fra høj bebyggelse overvejende til beboelse til høj bebyggelse overvejende til forretningsbrug, og sådan overgang medfører, at bygninger, anlæg, beplantning eller lignende på ejendommen må fjernes eller dog går ned i værdi, skal der af vurderingsrådet i forbindelse med enhver vurdering af ejendommen foretages en ansættelse af det værditab på bygninger og andre til forskelsværdien hørende værdier, der som følge af denne stigning i grundværdien er sket siden den nærmest forudgående vurdering for de daværende bygninger m. v. hidrørende fra tiden før den første ansættelse af værditab.

Stk. 2. Hvor ansættelsen af værditab sker ved en udstykningsvurdering, skal værditabet ansættes under eet for den tidligere samlede ejendom (moderejendommen), og beløbet for det ansatte værditab skal af oppebørselsmyndigheden fordeles mellem de ved udstykningsvurderingen fremkomne lodder efter forholdet mellem de beløb,

hvormed grundværdien efter fradrag for forbedringer for de enkelte lodder overstiger loddernes grundbeløb.

Stk. 3. Beløbene for værditab efter stk. 1 og 2 opføres som fradrag ved beregningen af den afgiftspligtige grundstigning. Sker der for en ejendom, der har sådant fradrag ny ansættelse af værditab, forøges fradraget med beløbet for det nye værditab.

Stk. 4. Ved vurdering efter udstykning af en ejendom, der har fradrag for værditab, fordeles fradraget på de enkelte lodder efter det i stk. 2 nævnte forhold. Ved sammenlægning sammenlægges de enkelte lodders fradrag for værditab.

§ 59.

Stk. 1. I tilfælde, hvor ændring af en grundværdiansættelse påvirker størrelsen af grundbeløb, og hvor en forinden ændringen i henhold til reglerne i nærværende lov foretaget fordeling af grundbeløb derfor må omgøres, skal denne omgørelse ikke berøre de grundbeløb, der ved fordelingen er tildelt de fra moderejendommen udstykkede og særskilt vurderede arealer, idet hele forhøjelsen eller nedsættelsen af moderejendommens grundbeløb henføres til restejendommen. I tilfælde, hvor de fra moderejendommen udstykkede og særskilt vurderede arealer ikke eller ikke alle er afhændet, kan ejeren begære, at ændringen i moderejendommens grundbeløb i stedet for alene at blive henført til restejendommen fordeles på denne og de andre ikke afhændede dele af moderejendommen efter forholdet mellem de forskellige deles grundbeløb. Ejersens begæring må være indgivet til oppebørselsmyndigheden senest på månedagen efter datoen for meddelelsen fra oppebørselsmyndigheden om den ændrede grundbeløbsfordeling.

Stk. 2. Tilsvarende regler gælder i tilfælde, hvor omgørelse af fordeling af værditab under tilsvarende omstændigheder er en følge af ændring af en grundværdiansættelse eller værditabsansættelsen, dog at den i stk. 1, 2. pkt. omhandlede fordeling her skal ske som anført i § 58, stk. 2.

§ 60.

Stk. 1. Ved frivillig overdragelse af fast ejendom mod vederlag er sælgeren, forinden der træffes aftale om vederlaget, pligtig at

give køberen oplysning om den for ejendommen beregnede afgiftspligtige grundstigning. Foreligger der ikke selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning for den ejendom, der agtes overdraget, må sælgeren give oplysning herom. Endvidere er sælgeren, hvis han har påklaget eller modtaget meddelelse om påtænkt revisionsændring af en grundværdiansættelse, der er af betydning for beregningen af den afgiftspligtige grundstigning, uden at sagen er endelig afgjort, pligtig at give køberen oplysning herom. Har sælgeren begæret omvurdering i henhold til § 4, uden at sagen endnu er afsluttet, er sælgeren ligeledes inden vederlagets fastsættelse pligtig at give køberen oplysning herom. Tilsvarende oplysningspligt har sælgeren, for så vidt han har fremsat begæring i henhold til § 59 eller § 62, stk. 6, vedrørende fordelingen af grundbeløb eller af værditab.

Stk. 2. Forsømmer sælgeren at give oplysning som i stk. 1 anført, eller giver han urigtig oplysning, kan køberen kræve erstatning og eventuelt træde tilbage fra handelen i overensstemmelse med almindelige retsregler.

§ 61.

Stk. 1. Ved frivillig overdragelse mod vederlag af et areal, for hvilket der ved vederlagets fastsættelse ikke foreligger selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning, har køberen ret til at forlange, at vederlaget nedsættes med den afgiftspligtige grundstigning for det overdragne areal ifølge den første selvstændige ansættelse af arealet, medmindre det af skødet udtrykkeligt fremgår, at der allerede ved vederlagets fastsættelse er taget hensyn til grundstigningsskyldsbyrden med et angivet bestemt beløb for den afgiftspligtige grundstigning, i hvilket fald køber eller sælger kan kræve vederlaget nedsat, henholdsvis forhøjet, med det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning ifølge den første selvstændige ansættelse af arealet ligger højere, henholdsvis lavere, end det i skødet angivne beløb. Købers eller sælgers ret til at kræve vederlaget nedsat, henholdsvis forhøjet, fortabes, hvis krav om nedsættelse, henholdsvis forhøjelse, ikke er fremsat overfor medkontrahenten senest på 2 måneders dagen, efter at han fra oppebørselsmyndigheden

eller medkontrahenten har modtaget underretning om oppebørselsmyndighedens beregning af den afgiftspligtige grundstigning efter den nye ansættelse.

Stk. 2. Hvor den grundværdiansættelse for det overdragne areal, der er lagt til grund for beregningen af den afgiftspligtige grundstigning for arealet, ændres som følge af påklage og beregningen af den afgiftspligtige grundstigning som følge heraf berigtiges, kan regulering af vederlaget i overensstemmelse med denne berigtigelse forlanges af den heri interesserede part. Såfremt krav om regulering ikke er fremsat overfor medkontrahenten senest på 2 måneders dagen, efter at vedkommende fra oppebørselsmyndigheden eller medkontrahenten har modtaget underretning om berigtigelsen, fortabes retten til regulering af vederlaget i overensstemmelse med berigtigelsen.

Stk. 3. Så længe den i stk. 1 eller 2 omtalte 2 måneders frist ikke er begyndt at løbe, kan køberen ikke fraskrive sig sin ret til at kræve vederlaget nedsat. Aftale om, at vederlaget skal forhøjes med nedsættelsesbeløbet eller en del af samme, er ugyldig.

Stk. 4. Den omstændighed, at den grundværdiansættelse, der er lagt til grund for beregningen af den afgiftspligtige grundstigning for det overdragne areal, ændres som følge af revision, giver ikke parterne ret til at kræve regulering af vederlaget.

§ 62.

Stk. 1. Når en ejendom vurderes ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering, kan ejeren begære, at vurderingen af og beregningen af afgiftspligtig grundstigning for den pågældende ejendom foretages forlods, når han oplyser, at han har interesse heri. Er en ved udstykning fremkommet lod solgt ved frivillig overdragelse mod vederlag, kan tillige køberen, såfremt erhvervelsesdokument er udstedt, fremsætte tilsvarende begæring vedrørende denne lod. Såfremt der kan blive spørgsmål om ansættelse af værditab i forbindelse med udstykningsvurderingen, skal der foretages forlods vurdering af og beregning af afgiftspligtig grundstigning for samtlige de af udstykningsvurderingen omfattede ejendomme. Hvis en ved udstykning fremkom-

men lod ikke kan vurderes særskilt, fordi den er blevet sammenlagt med anden køberen tilhørende ejendom, kan hver af parterne i salget få foretaget selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning for den pågældende lod, når han fremsætter begæring om forlods vurdering af den sammenlagte ejendom.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede begæringer skal indgives skriftligt til vedkommende vurderingsformand. Finansministeren kan træffe bestemmelse om formen for begæringen og om, hvilke dokumenter og oplysninger der skal medfølge.

Stk. 3. I alle tilfælde, hvor der i henhold til stk. 1 er indgivet begæring om forlods vurdering og beregning af afgiftspligtig grundstigning, skal vurderingsrådet foretage de pågældende ansættelser, herunder ansættelse af værdibeløb i henhold til § 56, stk. 3, uden uforment ophold og sende sagen til oppebørselsmyndigheden med oplysning om de skete ansættelser. Snarest efter sagens modtagelse fra vurderingsrådet skal oppebørselsmyndigheden foretage grundbeløbsfordeling, hvor sådan skal ske, samt foretage beregning af afgiftspligtig grundstigning og straks udsende meddelelse om denne. Meddelelse om vurderingens resultat og om den beregnede afgiftspligtige grundstigning sendes til den, der har begæret forlods vurderingen, for ejendomme, der er begæret forlods vurderet i anledning af sket salg ved frivillig overdragelse mod vederlag, til begge parter i salget. Er der i medfør af stk. 1, 3. pkt., under forlods vurderingen medtaget andre end de af begæringen omfattede ejendomme, skal meddelelse om vurderingens resultat tilsendes de pågældende ejere.

Stk. 4. Den i § 42, stk. 2, omhandlede klagefrist regnes i alle tilfælde af forlods vurderingen fra datoen for meddelelsen i henhold til stk. 3 om resultatet af vurderingen.

Stk. 5. Ved vurderinger i henhold til § 4 skal oppebørselsmyndigheden følge tilsvarende fremgangsmåde som under stk. 3 anført.

Stk. 6. Såfremt der efter 11. alm. vurdering skal finde grundbeløbsfordeling sted i forbindelse med en i henhold til § 4 foretaget vurdering, og denne grundbeløbsfordeling skal foretages inden opgørelsen af

den i § 6, stk. 1, i lov nr. 265 af 27. maj 1950 omhandlede stigningsprocent foreligger, foretages den til udfindelsen af moderejendommens grundbeløb fornødne beregning af den afgiftspligtige grundstigning uden anvendelse af grundbeløbstillæg 1. Når stigningsprocenten foreligger, og der som følge deraf sker ændring af den for moderejendommen beregnede afgiftspligtige grundstigning og dermed af moderejendommens grundbeløb, finder ved omgørelsen af grundbeløbsfordelingen bestemmelserne i § 59, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

§ 63.

Bestemmelserne i §§ 60—62 gælder ikke for ejendomme, hvoraf der efter overdragelsen skal svares jordrente til det offentlige som i § 51, stk. 3, anført.

§ 64.

Fritagne for grundstigningsskyld er foruden de fra vurdering til grundskyld undtagne ejendomme de ejendomme, der lovmæssigt eller bevillingsmæssigt er fritaget for grundskyld til staten. Hvis kun en del af ejendommen er fritaget for grundskyld, er samme del af ejendommen fritaget for grundstigningsskyld.

§ 65.

Stk. 1. Hvor kun en del af en ejendom er fritaget for grundstigningsskyld, fordeles ejendommens afgiftspligtige grundstigning efter det forhold, med hvilket den fritagne og den ikke fritagne del af ejendommen indgår i ejendommens grundværdi efter fradrag for forbedringer ved ejendommens seneste vurdering til grundskyld.

Stk. 2. Tilsvarende regel gælder, når der er sket fordeling af grundværdiansættelser i medfør af § 33, stk. 2 og 4.

§ 66.

Stk. 1. a. Når grundværdien af en ejendom, der udelukkende bruges til helårsbeboelse og højst indeholder 2 lejligheder, hvoraf een beboes af ejeren selv, ikke overstiger 25 kr. pr. m², skal ejeren være fritaget for at svare grundstigningsskyld af de første 6 000 kr. af det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning er steget udover den afgiftspligtige grundstigning, der blev konstateret ved ejendommens første

ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 efter ejerens, dennes ægtefælles eller afdøde ægtefælles erhvervelse af ejendommen, dog tidligst ansættelsen ved 10. almindelige vurdering. Overstiger ejendommens grundværdi 25 kr. pr. m², tilstås der samme fritagelse, såfremt ejeren godtgør at grunden efter gældende byggevedtægt, byudviklingsplan, byplan eller servitutter kun kan udnyttes til villa- eller rækkehusbebyggelse og til helårsbeboelse alene. Dersom ejeren af en ejendom, som iøvrigt opfylder betingelserne for fritagelse i medfør af nærværende stk. 1 a, godtgør, at der efter 1. oktober 1946 er indrettet en tredje lejlighed i loftsetagen, tilstås der tilsvarende fritagelse. For den del af stigningen i den afgiftspligtige grundstigning, der ligger over 6 000 kr., kan finansministeren, når begæring derom fremsættes, under de ovenfor anførte betingelser tilstå hel eller delvis fritagelse for grundstigningsskyld, såfremt der ikke fra ejendommen kan udstykkes grund til selvstændig bebyggelse, uden at dette vil medføre væsentlig værdiforringelse for restarealet eller den bestående bebyggelse, og såfremt den stedfundne grundstigning ikke ledsages af en tilsvarende forøgelse af ejendommens udbytte. Stigning i lejeværdien af ejerens egen bolig betragtes, for så vidt angår de her omhandlede ejendomme, aldrig som forøgelse af ejendommens udbytte.

b. Samme adgang til fritagelse har boligforeninger samt sociale boligselskaber, hvis vedtægter er udfærdiget i overensstemmelse med de af boligministeriet godkendte normalvedtægter, for tilsvarende særskilt vurderede enfamiliehuse, der er givet et enkelt medlem i brug, respektive er udlejet til en enkelt lejer.

c. For sommerhuse og kolonihaver med grundværdi af ikke over 6 000 kr. tilstås der fritagelse for grundstigningsskyld af det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning er steget udover den afgiftspligtige grundstigning, der blev konstateret ved ejendommens første ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 efter ejerens, dennes ægtefælles eller afdøde ægtefælles erhvervelse af ejendommen, dog tidligst ansættelsen ved 10. almindelige

vurdering. En ejer kan dog kun få fritagelse for eet sommerhus eller een kolonihave.

d. For ejendomme, der endnu ikke er blevet, men agtes bebygget og benyttet som under a. eller b. anført, og som i øvrigt opfylder de der nævnte betingelser for fritagelse, kan der af finansministeren tilstås ejeren henstand med betaling af grundstigningsskylden af det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning er steget udover den afgiftspligtige grundstigning, der blev konstateret ved ejendommens første ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 efter ejerens, dennes ægtefælles eller afdøde ægtefælles erhvervelse af ejendommen, dog tidligst ansættelsen ved 10. almindelige vurdering. Henstanden kan ikke tilstås for et længere tidsrum end 5 år, regnet fra erhvervelsen.

Stk. 2. For ubebyggede ejendomme, som ejeren udnytter til egen næringsdrift, og for bebyggede ejendomme, der af ejeren anvendes eller udlejes til beboelse eller næringsdrift, skal der tilstås ejeren hel eller delvis fritagelse for grundstigningsskyld af det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning er steget udover den afgiftspligtige grundstigning, der blev konstateret ved ejendommens første ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 efter ejerens, dennes ægtefælles eller afdøde ægtefælles erhvervelse af ejendommen, dog tidligst ansættelsen ved 10. almindelige vurdering, for så vidt han på en efter finansministerens skøn fyldestgørende måde godtgør, at den for den højere grundværdi forudsatte brugsform for tiden ikke kan effektueres, uden at dette skyldes ejerens egne forhold eller dispositioner, og at den stedfundne grundstigning ikke har været ledsaget af en tilsvarende udbytteforøgelse.

Stk. 3. Fritagelse i henhold til stk. 2 gives hver gang for tiden, indtil ejendommen påny kommer til vurdering ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4. Sker vurdering efter udstykning af et areal, og fritagelsen skal fornyes for restejendommens vedkommende, skal den hertil fornødne fordeling af den afgiftspligtige grundstigning, der danner udgangspunktet ved udmåling af stigningen i den afgiftspligtige

grundstigning for restejendommen, foretages i samme forhold som det, hvori grundbeløbet fordeles.

Stk. 4. Enhver given fritagelse eller henstand i henhold til denne paragraf bortfalder, når ejendommen skifter ejer, medmindre den nye ejer er den tidligere ejers ægtefælle eller efterlevende ægtefælle. Hvad der her er anført med hensyn til ejerskifte gælder i de i stk. 1. b. nævnte tilfælde for bruger- eller lejerskifte.

Stk. 5. Når fritagelsen bortfalder, får bortfaldet virkning for afgiftssvarelsen fra og med begyndelsen af det førstkommande skattehalvår. Når henstand bortfalder, forfalder henstandsbeløbet til betaling ved den førstkommande opkrævning af ejendoms-skat til staten, medmindre der efter sket bebyggelse er tilstået ejeren fritagelse for grundstigningsskyld i medfør af stk. 1. a. eller b., i hvilket tilfælde fritagelse også skal omfatte henstandsbeløbet.

Stk. 6. Når grundstigningsskyld, med hvis betaling der har været givet henstand, forfalder til betaling, kan finansministeren tillade, at det forfaldne afgiftsbeløb indfries ved afdrag efter finansministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 7. Når henstand har været givet, regnes udpantningsfristens begyndelse først fra det tidspunkt, da afgiften efter den givne henstand og eventuelt den tilståede afdragsordning skulle være betalt.

Stk. 8. Finansministeren kan bestemme, at hans beføjelser i henhold til nærværende paragraf under skattedepartementets tilsyn udøves af oppebørselsmyndighederne inden for de af finansministeren fastsatte grænser og efter nærmere af ham givne regler.

§ 67.

Såfremt en ejendom, på hvilken der hviler grundstigningsskyld, med hvis betaling der ifølge foranstående paragraf er givet henstand, ved ny vurdering ansættes til lavere grundværdi efter fradrag for forbedringer end den eller de grundværdier efter fradrag for forbedringer, hvorefter den fornævnte grundstigningsskyld er beregnet, kan finansministeren efter derom af ejeren fremsat andragende nedskrive dette grundstigningsskyldsbetrag i forhold til den ved den nye vurdering ansatte grundværdi efter fradrag for forbedringer.

35 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

§ 68.

Stk. 1. Vurdering til jernbaneskyld finder ikke længere sted, jfr. lov nr. 202 af 20. maj 1933, § 15, stk. 1. Jernbaneskylden opkræves med det beløb, der er fastsat ved den sidste vurdering før den nævnte lovs ikrafttræden (1. juli 1933). Jernbaneskylden bortfalder, hvis vedkommende jernbane-anlæg nedlægges.

Stk. 2. Når vurdering (omvurdering) finder sted efter udstykning af en ejendom, vil den ejendommen påhvillende jernbaneskyld være at fordele på de ved udstykningen fremkomne lodder i samme forhold som det, hvori ejendommens grundbeløb fordeles.

§ 69.

Stk. 1. Mener en ejer, at grundværdien for hans ejendom er gået ned som følge af særlige offentlige foranstaltninger, skal vurderingsrådet på begæring af ejeren uden bekostning for denne ansætte nedgangsbeløbet, det vil sige det beløb, hvormed grundværdien ved sammes sidste ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 som følge af særlige offentlige foranstaltninger er lavere, end den ville være, hvis disse foranstaltninger ikke var blevet foretaget. I den årlige grundskyld til staten af ejendommen afkortes derefter indtil den næste ansættelse af grundværdien ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 et beløb lig 4 pct. af nedgangsbeløbet, dog højst af det beløb, hvormed grundværdien ligger under grundbeløbet.

Stk. 2. Begæring om ansættelse af nedgangsbeløbet må efter hver ansættelse af ejendommens grundværdi ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 indgives til vurderingsformanden inden udløbet af fristen for klage over vurderingsrådets ansættelse af grundværdien. Ansættelsen af nedgangsbeløbet kan påklages og ændres ved revision efter de i afsnit I. G. omhandlede regler.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte et særligt vederlag til vurderingsrådene for ansættelse af nedgangsbeløbet. Såvel denne som anden udgift i anledning af ansættelsen af nedgangsbeløbet følger i øvrigt reglerne

for udgifterne i anledning af vurderingerne, jfr. § 84.

§ 70.

Stk. 1. Af den i hver kommune (by- og sognekommune) opkrævede grundstignings-skyld tilfalder grundstigningsskylden af de vedkommende kommune tilhørende ejendomme udelt kommunen. Af resten tilfalder halvdelen kommunen. Kommunen kan dog i alt højst oppebære et beløb svarende til en femtedel af kommunens ordinære udgifter i det sidste regnskabsår.

Stk. 2. Fordelingen foretages af finansministeren efter hvert finansårs udløb.

Afsnit III.

Ejendomsskyld.

§ 71.

Stk. 1. Ny påligning af ejendomsskyld til staten skal fremtidigt ikke finde sted.

Stk. 2. Den ejendomsskyld, som efter de hidtil gældende regler påhviler ejendommene for året 1956, fikseres som ejendomsskyld for ejendommene. Efter den almindelige vurdering, der i henhold til § 1 skal finde sted i 1960 (12. alm. vurdering) og efter hver senere almindelig vurdering nedskrives afgiften med 10 pct. af det oprindeligt fikserede beløb, således at nedskrivningen foretages pr. den 1. april, der følger nærmest efter den pågældende almindelige vurdering. Det beløb, hvormed nedskrivning finder sted efter hver almindelig vurdering, benævnes nedskrivningsbeløbet.

Stk. 3. Ved den i stk. 2 omhandlede fiksering bortses fra fritagelser for ejendomsskyld til staten, (og/eller den fælleskommunale udligningsfond), således at den fikserede ejendomsskyld til staten fastsættes til den ejendomsskyld, der ville have påhvilet ejendommen på tidspunktet for fikseringen, såfremt ejendommen ikke havde været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond).

Stk. 4. Såfremt den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af den ejendomsskyld, der svares for året 1956, senere ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af afgiften sted.

Stk. 5. Af ejendomsskylden til staten afgives $\frac{11}{16}$ til den fælleskommunale udligningsfond.

§ 72.

Såfremt forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, bortfalder ejendomsskylden endeligt for den pågældende ejendom.

§ 73.

Hvor forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 udviser en nedgang fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4, uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, og nedgangen i det væsentlige skyldes, at ejendommens areal er formindsket, eller arealet er steget i værdi, skal den ejendomsskyld, der på vurderingstidspunktet hvilede på ejendommen, nedsættes endeligt med et til nedgangen i forskelsværdien forholdsmæssigt svarende beløb. Nedskrivningsbeløbet, jfr. § 71, nedsættes i samme forhold.

§ 74.

Hvor i andre tilfælde forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 af særlige grunde er gået ned fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, kan der efter derom indgivet andragende af finansministeren tilstås en endelig nedsættelse af ejendomsskylden med tilhørende nedsættelse af nedskrivningsbeløbet. Som eksempler på nedgang i forskelsværdien af særlige grunde, der kan motivere sådan nedsættelse af ejendomsskylden, skal nævnes væsentlig nedgang af bygningernes værdi som følge af offentlige foranstaltninger eller som følge af, at forudsætningerne for den i ejendommen drevne virksomhed er faldet bort, samt væsentlig nedgang af værdien af træbestanden i skove som følge af brand, storm, svampeangreb og lignende begivenheder.

§ 75.

Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger eller andre til forskelsværdien hørende bestanddele medfølger, skal vurderingsrådet ved udstykningsvurderingen foretage en særskilt ansættelse af de beløb, hvormed de enkelte selvstændigt vurderede lodder indgik i forskelsværdien for den tidligere samlede ejendom ved dennes seneste ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4, og ejendomsskylden for den tidligere samlede ejendom samt nedskrivningsbeløbet, jfr. § 71, fordeles da på de pågældende lodder i samme forhold. Den nævnte særskilte ansættelse kan påklages efter de i afsnit I. G. omhandlede regler.

§ 76.

Stk. 1. Såfremt en ejendom i sin helhed eller samtlige de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er fritaget for grundskyld til staten i henhold til § 49 eller § 50, skal den på ejendommen hvilende ejendomsskyld til staten ikke erlægges, sålænge fritagelsen for grundskyld består.

Stk. 2. Såfremt de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er delvis fritaget for grundskyld til staten i henhold til § 49 eller § 50 fritages kun for den del af den på ejendommen hvilende ejendomsskyld til staten som svarer til den givne fritagelse for grund, gårdsplads og have.

§ 77.

Stk. 1. I tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om byggningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvilende ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

Stk. 2. En ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2 000 m² eller derover, og som i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til § 2 i lov nr. 189 af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager er fritaget for så stor en del af den ejendommen til

enhver tid påhvilende ejendomsskyld til staten, som svarer til forholdet mellem det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i det nævnte år, og den ejendomsskyld, der uden fritagelsen ville have påhvilet ejendommen i samme år.

Stk. 3. En ejendom, der i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i lovgivningen om byggeri med offentlig støtte, er for den resterende del af den i henhold til vedkommende lovbestemmelse fastsatte fritagelsesperiode fritaget for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvilende ejendomsskyld til staten, som svarer til forholdet mellem det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i det nævnte år, og den ejendomsskyld, der uden fritagelsen ville have påhvilet ejendommen i samme år.

Afsnit IV.

Skatternes betaling m. v.

§ 78.

Stk. 1. Grundskyld og ejendomsskyld til staten samt grundstigningsskyld hæfter på de pågældende ejendomme i deres helhed og svares af den, der er ejer af ejendommen ifølge erhvervelsesdokument tinglyst som adkomst, eller af brugeren, såfremt denne ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af ejendommen.

Stk. 2. Med hensyn til opkrævningen iøvrigt og inddrivelsen af skatterne samt fortrinsret og panteret for disse gælder lovgivningens hidtidige regler for disse skatter.

§ 79.

Stk. 1. Skatteåret løber fra 1. april til 31. marts.

Stk. 2. Ansættelser ved de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det første skatteår, der tager sin begyndelse efter pågældende 1. september.

Stk. 3. Ansættelserne ved omvurderingerne i henhold til § 4 lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det skatteår, for hvilket den efter vurderingstidspunktet førstkommande årsomvurdering får virkning for skatteberegningen, jfr. dog stk. 4.

Stk. 4. De omvurderinger i henhold til § 4, der foretages i året (1. september—31. august) forud for en almindelig vurdering, eller som i medfør af bestemmelserne i § 40, stk. 1, ikke skal medtages på fortegnelsen over de årlige omvurderinger, skal ikke tages til følge ved skatteberegningen. De i forbindelse med disse vurderinger eventuelt foretagne fordelinger eller sammenlægninger af grundbeløb, af værditab eller af ejendomsskyld (herunder nedskrivningsbeløb) lægges uforandret til grund ved senere vurderinger.

§ 80.

Stk. 1. Skatterne forfalder til betaling halvårsvis med halvdelen den 1. april og halvdelen den 1. oktober henholdsvis for tiden fra 1. april til 30. september og for tiden fra 1. oktober til 31. marts.

Stk. 2. Skatterne for tiden fra 1. januar—31. marts 1957 bortfalder.

§ 81.

Stk. 1. Påklage af ansættelserne fritager ikke for pligt til betaling til forfaldstid.

Stk. 2. Ændres en ansættelse ifølge klage eller revision, bliver eventuel berigtigelse at foretage senest ved førstkommende opkrævning. Hvor omstændighederne taler derfor, kan finansministeren dog tillade, at opkrævning af pålignet grundstigningsskyld helt eller delvis stilles i bero, til endelig afgørelse i klagesagen foreligger.

Stk. 3. Bestemmelserne i lov nr. 108 af 31. marts 1938 § 3, stk. 3 og 4, hvorefter ligningsrådet samt skyldrådet efter bemyndigelse af ligningsdirektoratet i visse tilfælde kan fastsætte det tidspunkt, for hvilket ændringen af en ansættelse skal tages til følge ved skatteberegningen, skal også gælde for grundstigningsskylden.

Stk. 4. Hvor ændring af ansættelsen eller af skatteberegningen medfører godtgørelse af erlagt skat, har den skattepligtige krav på renter 5 pct. p. a. af det skattebeløb, der tilbagebetales, for tiden fra datoen for indbetalingen til datoen for tilbagebetalingen. Sker godtgørelse i form af afkorting i det skattebeløb, der skal erlægges ved førstkommende opkrævning, beregnes renterne for tiden til sidste rettidige betalingsdag ved denne opkrævning.

§ 82.

Offentlige myndigheder, pengeinstitutter, assuranceselskaber samt dige- og pumpelag og deslige institutioner er på begæring forpligtet til uden betaling at meddele vurderingsmyndighederne de oplysninger, der kan tjene dem til vejledning ved udførelsen af deres hverv. Det samme gælder oplysninger til landsskatteretten. Vægrer nogen sig ved at meddele de begærede oplysninger, afgør finansministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan, om fornødent, fremtvinge oplysningernes meddelelse ved pålæg af en dagbøde.

§ 83.

De Danmarks Nationalbank ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 samt de Københavns Frihavnsaktieselskab ifølge lov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6 tilståede skattebegünstigelser berøres ikke af denne lov.

§ 84.

Udgifterne til vurderingen afholdes af statskassen. Kommunerne har ikke krav på godtgørelse af udgifter i anledning af deres medvirken ved udfærdigelse af vurderingsfortegnelsen og afskrifter af samme og i anledning af dennes fremlæggelse til almindeligt eftersyn, jfr. § 40, stk. 1.

§ 85.

Stk. 1. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for denne lovs gennemførelse.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at genoptrykke lov nr. 179 af 23. juni 1956 med indføjelser af de af nærværende lov følgende ændringer.

§ 12.

Lovens § 52 ændres til § 86.

§ 13.

Denne lov træder i stedet for de endnu gældende bestemmelser i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, således som denne er ændret ved lov nr. 47 af 6. marts 1936, lov nr. 102 af 14. april 1937, § 22 i lov nr. 108 af 31. marts 1938, lov nr. 289 af 3. juli 1942, lov nr. 88 af 7. marts 1951 og lov nr. 61 af 12. marts 1955. Den træder desuden i stedet for lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld. Finansministeren kan bestemme, at fritagelse for eller henstand med grundstigningsskyld, der er givet i

henhold til bestemmelserne i lov nr. 202 af 20. maj 1933, skal have forlænget gyldighed.

Bestemmelserne i § 11 om, at udgifterne til vurderingen afholdes af statskassen, træder i kraft d. 1. april 1957. Iøvrigt træder

loven i kraft d. 1. januar 1957. Ejendoms-skatteerne efter denne lovs bestemmelser svares første gang for skatteåret 1957—58.

§ 14.

Lovens § 53 ændres til § 87.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1955—56 fremsattes forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme (lovforslag nr. 83). Af forslaget bestemmelser blev alene afsnittet om vurdering og vurderingsmyndigheder vedtaget, og disse bestemmelser gennemførtes ved lov nr. 179 af 23. juni 1956.

I den af vedkommende folketingsudvalg under 13. juni 1956 afgivne betænkning er anført, at finansministeren med hensyn til muligheden for det samlede forslags gennemførelse overfor udvalget har udtalt, at det er hensigten at søge de i forslaget øvrige afsnit foreslåede bestemmelser om beskatning til staten af faste ejendomme gennemført i begyndelsen af folketingsåret 1956—57. Dette sker ved fremsættelsen af nærværende lovforslag, der fremtræder som forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme.

De gældende regler om beskatning til staten af faste ejendomme findes i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme med ændringslove nr. 47 af 6. marts 1936, nr. 102 af 14. april 1937, nr. 289 af 3. juli 1942, nr. 88 af 7. marts 1951 og nr. 61 af 12. marts 1955.

Reglerne om grundstigningsskyld har hidtil været udformet i en særlig lov (lov nr. 202 af 20. maj 1933, der er afløst af den nugældende lov nr. 265 af 27. maj 1950), men da grundstigningsskylden efter sin karakter er en skat, der hviler på fast ejendom, og hvis størrelse på samme måde som grundskylden er afhængig af ejendommens grundværdi, er det systematisk rigtigt og tillige mest praktisk, at reglerne optages i loven om beskatning til staten af faste ejendomme.

Reglerne i nærværende lovforslags § 11 (ad afsnit II B) om grundstigningsskylden bygger i hovedsagen på reglerne i loven af 27. maj 1950, hvortil slutter sig finansministeriets bekendtgørelse nr. 375 af 1. september 1950, idet der dog på væsentlige punkter stilles forslag om ændring af de nugældende regler, hvilket særligt gælder med hensyn til reglerne om grundbeløbet ved udmålingen af grundværdistigningen („nulpunktet“) og om den grundværdistigning, der inddrages under afgiftsplikten.

Efter 1933-loven var „nulpunktet“ grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 7. alm. vurdering pr. 1. januar 1932, eventuelt omvurderingen pr. 1. januar 1933, men af den siden da konstaterede grundstigning svarede kun afgift af halvdelen, efter at der i forvejen var fradraget 2 såkaldte grundbeløbstillæg: Tillæg I („konjunkturtillægget“) beregnet i forhold til grundbeløbet med en procent, der skulle svare til den almindelige stigning i grundværdierne, og tillæg II („fejlvurderingstillægget“) = 10 pct. af grundværdien, dog med nogen nedsettelse for grundværdier, der var over 40 kr. pr. m².

Ved 1950-loven skærpedes afgiften derved, at man under afgiften inddrog $\frac{3}{4}$ af grundstigningen, medens man bibeholdt grundbeløbstillæggene i det væsentlige uforandret.

Bl. a. for at undgå, at skærpelsen fik „tilbagevirkende kraft“, fastsattes det i 1950-loven, at grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 10. alm. vurdering pr. 1. oktober 1950 skal være grundbeløb ved udmåling af den grundstigning, hvorpå den skærpede regel finder anvendelse, medens den ved 10. alm. vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning fikses og bliver fordelt i udstykningstilfælde efter samme forhold som grundbeløbet.

Nærværende forslag går ud på, at reglerne for beregning af afgiftspligtig grundstigning i 1950-loven finder anvendelse sidste gang ved den 11. alm. vurdering pr. 1. september 1956, og at den grundværdistigning, der bliver konstateret efter den 11. alm. vurdering, uden nogen reduktion inddrages under 4 pct. afgiften, således at også de 2 grundbeløbstillæg bortfalder. Den afgiftspligtige grundstigning, der bliver beregnet ved 11. alm. vurdering, herunder også den fikserede ældre grundstigning, bibeholdes på den måde, at man som udgangspunkt for fremtidig grundstigning sætter grundværdien efter fradrag for forbedringer ved den 11. alm. vurdering og med fradrag af den ved denne vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning (bortset fra evt. fritagelser). Skærpelsen af afgiften får kun virkning for grundværdistigning, der indtræder efter 1. september 1956.

De foreslåede regler, om at al grundværdistigning, der indtræder efter 1. september 1956, uden nogen reduktion belægges med en afgift på 4 pct., er i overensstemmelse med, hvad der i grundskylds-kommissionens betænkning foreslås som gældende for den fremtidige grundværdistigning.

Ved forslaget § 11 (ad § 58) er der sket en realitetsændring af reglen i 1950-lovens § 9 om ansættelse af værditab for bygninger m. v. som følge af konstateret grundstigning og om dette værditabs afkortning i den afgiftspligtige grundstigning. Der tilsigtes herved dels en tydelig afgrænsning af de tilfælde, hvor værditabsansættelse skal ske, dels en ordning, der sikrer, at et ansat værditab i videst muligt omfang kommer ejeren tilgode.

De særlige regler i 1950-lovens § 13, stk. 1—3, og § 14 om adgangen til i anledning af påtænkt salg eller sket salg at få foretaget vurdering og beregning af afgiftspligtig grundstigning dels for selvstændigt vurderede ejendomme (§ 13, stk. 1), dels for udstykkede arealer (§ 13, stk. 2 og 3), såvel i forbindelse med som udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, er udgået som særlige bestemmelser i forslaget. Der er dog ikke herved sket nogen realitetsændring, idet reglerne er indføjet i loven af 23. juni 1956, §§ 2, 4 og 8 og i forslaget § 11 (ad § 62).

Den i 1950-lovens § 15, stk. 5, indeholdte regel om adgang for en ejer til at få en uforbindende erklæring fra vurderingsrådet om grundværdien for opmålte, men endnu ikke særskilt matrikulerede arealer under salg, er ikke medtaget i forslaget. Motiveringen herfor er dels, at bestemmelsen stiller vurderingsrådet overfor yderst vanskelige opgaver, dels at de pågældende erklæringer i mange tilfælde ikke vil være fyldestgørende for ejeren som grundlag for en beregning af, hvilken afgiftspligtig grundstigning der vil opstå for det pågældende areal ved en senere udstykningsvurdering, hvorfor erklæringerne kan befrygtes at ville virke mod deres hensigt. Iøvrigt har bestemmelsen, efter hvad der er bragt i erfaring, kun meget sjældent være bragt i anvendelse.

Med hensyn til de realitetsændringer, som det foreliggende lovforslag iøvrigt indeholder, skal fremhæves lovforslagets § 11 (ad afsnit III), hvorefter påligning af ejendomsskyld til staten fremtidigt ikke skal finde sted, medens den ejendomsskyld, der hviler på ejendommene for året 1956 fikseres, dog således, at det fikserede afgiftsbeløb nedskrives med 10 pct. ved den 12. alm. vurdering og ved hver senere almindelig vurdering. I forbindelse hermed foreslås det, at der ved fikseringen bortses fra fritagelser for ejendomsskyld til staten

(og/eller den fælleskommunale udligningsfond), således at den fikserede ejendomsskyld fastsættes til den ejendomsskyld, der ville have påhvilet ejendommen på tidspunktet for fikseringen, såfremt fritaget for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond), jfr. § 11 (ad § 71). Disse regler vil medføre, at enhver værdistigning, der giver sig udslag i forskelsværdien (forskellen mellem vurderingssummen for hele ejendommen og grundværdien), vil være fritaget for ejendomsskyld, hvad enten stigningen skyldes opførelse af nye bygninger eller forbedring af bestående bygninger eller stigning i bygningernes værdi. For tilfælde, hvor der af særlige grunde finder nedgang i forskelsværdien (bygningens værdien) sted, og hvor nedgangen ikke er af forbigående karakter, er der givet regler i lovforslaget, jfr. § 11 (ad §§ 72—74), hvorefter en særlig nedsættelse af ejendomsskylden for pågældende ejendom kan finde sted. Udover de her nævnte tilfælde har man ikke ment, at der er tilstrækkelig trang til en regel om nedsættelse af ejendomsskylden på grund af nedgang af forskelsværdien.

Praktiseringen af en sådan mere almindelig nedsættelse af ejendomsskylden på grund af nedgang i forskelsværdien ville også medføre overordentlig store administrative vanskeligheder, idet en regel herom måtte gå ud på, at nedsættelsen af ejendomsskylden for hver enkelt ejendom skulle sættes i forhold til nedgangen i forskelsværdien for samme ejendom bortset fra nytillført forskelsværdi. Skulle en almindelig værdinedgang sætte ind og være af et sådant omfang, at en almindelig nedsættelse af ejendomsskylden af den grund måtte anses for ønskelig, bør en sådan generel ekstraordinær nedsættelse af ejendomsskylden formentlig gennemføres ved særlig lov, der kan fastsætte nedsættelse af ejendomsskylden for samtlige ejendomme eller for grupper af ejendomme med samme procent.

Endelig skal der med hensyn til de i § 11 (ad afsnit II A (§§ 49 og 50) og afsnit III (§§ 76 og 77)) foreslåede regler for fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld til staten gøres nedenstående almindelige bemærkninger.

De nugældende regler om fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld findes i hovedsagen i § 8 i loven af 7. august 1922, idet denne paragraf indeholder reglerne såvel for lovmæssig fritagelse som for bevillingsmæssig fritagelse. Ejendommelig for visse af reglerne om lovmæssig fritagelse er bestemmelsen om, at finansministeren i tvivlstilfælde afgør, om fritagelse kan tilstås. I nærværende forslag sondres der skarpt mellem lovmæssige og bevil-

lingsmæssige fritagelser, og man har derfor ikke i forslaget medtaget bestemmelsen om, at finansministeren kan afgøre tvivlsspørgsmål, der opstår angående de lovmæssige fritagelser, således at sådanne tvivlsspørgsmål på almindelig vis må finde deres endelige afgørelse ved domstolene.

Endvidere skal bemærkes, at efter de nugældende regler kan lovmæssig fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld gives henholdsvis for en del af en bygnings værdi og for en del af værdien af den bebyggede grund, også hvor den benyttelse af ejendommen, der betinger fritagelsen, er indskrænket til enkelte lokaler i bygningen. I praksis har man også bevillingsmæssigt givet fritagelser på samme måde. Bestemmelserne i forslaget § 11 (ad §§ 49, 50, 76 og 77) tilsigter dels en videreførelse af de lovmæssige fritagelser dels en lovfæstelse af praksis om delvise bevillingsmæssige fritagelser.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende:

Til §§ 1—6 og 8—10.

De ved disse bestemmelser foreslåede ændringer i juni-loven er af teknisk karakter nødvendiggjort af, at alene afsnittet om vurdering og vurderingsmyndigheder i det i folketingsåret 1955—56 fremsatte lovforslag gennemførtes.

Til § 7.

Med hensyn til de foreslåede ændringer af lovens § 38 skal bemærkes, at det af praktiske grunde er anset for rimeligst, at det altid er ejeren, der skal udfærdige skemaet til brug under vurderingen, således at dette også gælder i de tilfælde, hvor vurderingen sker efter begæring af en anden end ejeren.

Til § 11.

Under denne paragraf er samlet bestemmelserne om grundskyld (afsnit II A), grundstigningsskyld (afsnit II B), ejendomsskyld (afsnit III) og skat-ternes betaling m. v. (afsnit IV), som ikke gennemførtes ved loven af 23. juni 1956. Med hensyn til de enkelte bestemmelser herom bemærkes:

ad § 48.

Grundskyldspromillen foreslås for alle ejendomme fastsat til 6⁰/₁₀₀ årlig af grundværdien efter fradrag for forbedringer, d. v. s. til samme promille som den nu gældende. Den særlige regel i § 2 i lov nr. 102 af 14. april 1937 om lavere grundskyldspromille for skovbrugsejendomme end for andre ejendomme er ophævet ved § 50 i loven af 23. juni 1956.

ad § 49.

De nugældende regler om lovmæssig fritagelse for grundskyld til staten indeholdes i § 8, stk. 1 og 4, i loven af 7. august 1922.

Til stk. 1. I § 49, stk. 1, gives der regler om, i hvilke tilfælde sådan fritagelse skal finde sted. Med hensyn hertil skal nærmere bemærkes følgende:

- a) Reglen om fritagelse af statens ejendomme er overført uforandret fra loven af 7. august 1922.
- b) Efter 1922-loven omfatter fritagelsen kommunale ejendomme med undtagelse af ejendomme, der anvendes til landbrug, havebrug eller skovdrift, samt bygninger, der anvendes til udleje. Efter forslaget skal også kommunale ubebyggede ejendomme, der udlejes, eller som henligger ubenyttede, inddrages under afgiftspligten.
- c) Reglen om fritagelse for skoler, hospitaler, sygehuse m. v. svarer i alt væsentlig til den nugældende regel herom, således som denne er blevet anvendt i praksis. Det bemærkes herved, at statsanerkendte opdragelseshjem og statsanerkendte institutioner for forebyggende børneforsorg hidtil er blevet fritaget bevillingsmæssigt, men at det må findes rimeligt, at de går ind under den lovhjemlede fritagelse.
- d) Efter de nugældende regler kan sports- og idrætspladser ikke fritages, idet fritagelse for ejendomsskatte kun gives for de på grunden værende bygninger (med tilhørende grund, gårdsplads og have). Efter forslaget skal fritagelsen omfatte „sports- og idrætsanlæg“, altså også sports- og idrætspladsen, men dog kun når anlæget tilhører gymnastik-, idræts- og skytteforeninger eller andre organisationer med samme formål. Det skal ikke udelukke fritagelse, at de til anlæget hørende arealer og bygninger udlejes, når de blot anvendes til det angivne formål. Parkeringsplads på selve ejendommens areal, der udelukkende er til brug for anlægets publikum, må betragtes som en del af anlæget og altså gå ind under fritagelsen. Samme fritagelse skal derhos gælde for ungdomslejre og lejrplasser samt ejendomme, der anvendes til feriekoloni for børn, når ejeren er en organisation, hvis hovedformål er at fremme børns eller unge menneskers friluftsliv. Der henvises iøvrigt til bestemmelsen i stk. 3 og bemærkningerne hertil.
- e) Efter loven af 7. august 1922 er „forsamlingshuse og deslige bygninger“ fritaget for ejendomsskatte. I forslaget, der ikke tilsigter ændring af denne fritagelse, er af praktiske grunde indføjet en bestemmelse om, hvad der skal forstås ved et forsamlingshus.

f) Ved denne bestemmelse foreslås fritagelse for elektricitets-, gas- og vandværker, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle indenfor det område, hvori værket arbejder, forudsat at værkets indtægter — bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital — ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til værkets formål. Hvor værker som de nævnte drives af kommunerne, vil de være fritaget allerede som kommunale virksomheder, og man har under hensyn til det almennyttige øjemed fundet det rimeligt også at fritage private elektricitets-, gas- og vandværker, når de ikke forfølger et privat økonomisk formål, men udelukkende anvender overskuddet til værkets formål (bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital).

g) Bestemmelsen er overført fra § 49 i loven af 23. juni 1956.

Til stk. 2. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 3. For at fjerne de betænkeligheder, der kan være knyttet til reglen i stk. 1 d om, at sports- og idrætsanlæg m. v. er lovmæssigt fritaget for grundskyld, foreslås det, at hvor samfundsmæssige hensyn taler for, at et sådant areal overgår til anden anvendelse, navnlig bebyggelse, skal finansministeren kunne bestemme, at fritagelsen skal bortfalde. Det forudsættes, at bestemmelse herom først vil blive taget efter forhandling med de andre interesserede ministerier, og det skal efter forslaget altid være en betingelse for, at fritagelsen kan bortfalde, at dette anbefales af vedkommende kommunalbestyrelse.

ad § 50.

De nugældende regler om bevillingsmæssig fritagelse for grundskyld til staten indeholdes i § 8, stk. 2, 3 og 5, i loven af 7. august 1922.

Til stk. 1. I henhold til nævnte § 8, stk. 2, kan bevillingsmæssig fritagelse for grundskyld tilstås vælgende stiftelser og andre institutioner med almennyttigt formål af deres bygnings grund med gårdsplads og have, hvorhos lignende fritagelse for grundskyld kan gives for grunden med gårdsplads og have til ejendomme og lokaler, der er udlejet til stiftelser og institutioner som de nævnte eller til anvendelse i visse af de øjemed, der begrunder lovmæssig fritagelse. Den nugældende bestemmelse om, at en ejendom, der udlejes til anvendelse i et til fritagelse kvalificerende formål kan fritages for grundskyld, har man ikke ment at burde opretholde. En forudsætning for fritagelse i sådanne til-

fælde måtte være, at fritagelsen kommer lejeren til gode gennem et nedslag i lejen, men administrationen er i hvert fald under normale forhold ikke i stand til at kontrollere, at et sådant nedslag finder sted. I praksis har bestemmelsen kun fundet anvendelse i ganske få tilfælde. Løvrigt svarer § 50, stk. 1, i alt væsentligt til de nugældende regler, således som disse er blevet praktiseret, jfr. de indledende bemærkninger.

Til stk. 2. Ny er reglen i § 50, stk. 2. Når skoves grundværdi ansættes til en bestemt procentdel af normalværdien (d. v. s. ejendomsværdien af skoven i normal tilstand), jfr. § 15, må det, når skovens ejendomsværdi på grund af naturbegivenheder går væsentlig ned under normalværdien, under hensyn til det lange tidsrum, det i sådanne tilfælde vil kunne tage at bringe skoven op i normal tilstand igen, synes rimeligt, at der ydes skovejereren en lempelse i grundskylden i et sådant tidsrum, at skovens normaltilstand vil kunne være genoprettet.

Til stk. 3. Ifølge § 8, stk. 3, i loven af 7. august 1922 kan finansministeren fritage udtørrede ferskvandsarealer og hedearealer, der opdyrkes, for grundskyld til staten i et tidsrum af indtil 30 år, ligesom tilsvarende fritagelse kan gives hedebeplantninger for et tidsrum af indtil 40 år. Da der ikke ses at være trang til disse fritagelser ved siden af reglerne om fradrag i grundværdien for forbedringer, foreslår man, at bestemmelserne om fritagelse for grundskyld i sådanne tilfælde udgår. Dog bør de fritagelser, der ved lovens ikrafttræden allerede er givet, formentlig kunne forlænges indenfor de angivne tidsrum, og en bestemmelse herom er optaget i § 50, stk. 3.

Til stk. 4. I stk. 4 foreslås det, at bemyndigelsen til at meddele bevillingsmæssige fritagelser for grundskyld i de i stk. 1 omhandlede tilfælde af finansministeren skal kunne delegeres til opbeholdsmyndighederne. Dette er i overensstemmelse med et af forvaltningskommissionen fremsat forslag.

ad § 51.

Til stk. 1 og 2. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 3. Bestemmelserne her svarer til bestemmelserne i § 1, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskylslov.

ad § 52.

Bestemmelsen svarer til den nugældende grundstigningsskylslovs § 2, stk. 2. Når bestemmelserne i den nugældende lovs § 2, stk. 3, om omvurderinger i henhold til stempelovens § 61, stk. 1, ikke er medtaget i forslaget, hænger det sammen med, at omvurderinger til stempelefterretning fremtidig

F. t. l. om ændr. i l. om vurdering af landets faste ejendomme.

skal foretages efter reglerne i § 4 i loven af 23. juni 1956.

ad § 53.

Til stk. 1. Der henvises til de indledende bemærkninger. Begrundelsen for, at man foreslår, at grundbeløbet ved udmålingen af grundværdistigningen skal være grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 11. almindelige vurdering pr. 1. september 1956 og med fradrag af den ved denne vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning er den, at man ved den foreslåede fremgangsmåde i udstykningstilfælde kan nøjes med een fordeling, nemlig selve grundbeløbsfordelingen, medens man, såfremt man valgte den fremgangsmåde at sætte grundbeløbet lig grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 11. almindelige vurdering pr. 1. september 1956 og så fikserede den afgiftspligtige grundværdistigning til og med 11. almindelige vurdering, i udstykningstilfælde måtte foretage 2 fordelinger, nemlig dels en grundbeløbsfordeling, dels en fordeling af den fikserede grundstigning. Uanset hvilken fremgangsmåde man vælger, vil størrelsen af den afgiftspligtige grundstigning for ejendommen blive den samme.

Til stk. 2. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 55.

Bestemmelsen svarer til § 4 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 56.

Bestemmelsen svarer til § 5 i den nugældende grundstigningsskyldslov, idet der dog i stk. 3 er foretaget den ændring, at værdibeløbsansættelser kan ændres ved revision, såfremt samtlige ejere af de af grundbeløbsfordelingen berørte ejendomme tiltræder ændringen. Dette er i overensstemmelse med, hvad der følges i praksis.

ad § 57.

Bestemmelsen svarer til § 7 i den nugældende grundstigningsskyldslov, men paragraffens affattelse er ændret under hensyn til de nye grundbeløbsregler i § 54, stk. 1.

ad § 58.

Bestemmelserne i § 58 svarer til bestemmelserne i § 9 i den nugældende grundstigningsskyldslov. Den ændrede affattelse af paragraffens stk. 1 til sigter en tydeligere afgrænsning af de tilfælde, hvor værditabsansættelse skal ske.

Reglerne i § 9, stk. 2—4, i 1950-loven om det ansatte værditabs afkortning i grundstigningsskylden, først i form af fritagelse for grundstignings-

skyld og under visse betingelser senere som et fast fradrag i „den reducerede grundstigning“ (den afgiftspligtige del af stigningen efter 10. almindelige vurdering), samt reglen om, at fradraget i udstykningstilfælde skal fordeles efter samme regler som grundbeløbet, kan i visse tilfælde virke på den måde, at en ejer, der har værditab på bygninger m. v. som følge af grundstigning, ikke får den fulde fordel af værditabsansættelsen. Dette gælder således i tilfælde, hvor udstykningsvurdering finder sted ved en vurdering udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, idet der efter de nugældende regler først kan finde værditabsansættelse sted, når restejendommen, på hvilken de pågældende bygninger m. v. i reglen er beliggende, kommer til vurdering ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering. Dette har til følge, at hele værditabet bliver henført til restejendommen, hvor der ofte ikke har været indtrådt nogen grundværdistigning. Værditabet, der skal virke som fradrag i den afgiftspligtige grundstigning, vil således i disse tilfælde ikke være til nogen gavn for ejeren.

Reglen om, at fradraget for værditab i udstykningstilfælde, skal fordeles efter samme regler som grundbeløbet, vil i tilfælde af salg af den del af en ejendom, hvor grundværdistigningen har fundet sted, medføre, at en del af værditabet forbliver ved restejendommen, hvor ejeren ikke vil have nogen fordel af dette som følge af, at der ikke foreligger nogen grundværdistigning for denne del af ejendommen.

Under hensyn hertil har man i § 58, stk. 2—4, foreslået, at ansættelse af værditab også kan finde sted ved de vurderinger, der foretages udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne i medfør af § 4, at det ved enhver vurdering ansatte værditab straks opføres som fast fradrag i grundværdistigningen, hvilket fradrag i udstykningstilfælde, både når værditabet konstateres ved selve udstykningsvurderingen og ved udstykningsvurdering, der finder sted, efter at værditabet er konstateret, fordeles mellem de ved udstykningsvurderingen fremkomne lodder, samt at fordelingen skal ske efter forholdet mellem de beløb, hvormed grundværdien efter fradrag for forbedringer for de enkelte lodder overstiger loddernes grundbeløb.

ad § 59.

Bestemmelserne svarer til § 10 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 60.

Bestemmelserne svarer til § 12 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 61.

Bestemmelserne svarer til § 15 i den nugældende grundstigningsskyldslov, dog er bestemmelsen i lovens § 15, stk. 5, ikke medtaget. Om begrundelsen herfor henvises til de indledende bemærkninger.

ad § 62.

Til stk. 1—5. Bestemmelserne svarer til, hvad der nu er gældende, jfr. den nugældende grundstigningsskyldslovs § 14 og finansministeriets bekendtgørelse nr. 375 af 1. september 1950 afsnit D.

Til stk. 6. Bestemmelsen er en overgangsbestemmelse, der er nødvendiggjort af, at den afgiftspligtige grundstigning ved 11. almindelige vurdering først kan beregnes, når den i § 6, stk. 1, i den nugældende grundstigningsskyldslov omhandlede stigningsprocent er opgjort. Da ejendommens grundbeløb først kan foreligge, når den afgiftspligtige grundstigning er beregnet, er det nødvendigt at have en positiv regel for de tilfælde, hvor der skal foretages grundbeløbsfordeling i tiden efter 1. september 1956 og indtil stigningsprocenten foreligger.

ad §§ 63—65.

Bestemmelserne svarer til §§ 16—18 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 66.

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i § 19 i den nugældende grundstigningsskyldslov, dog at man under hensyn til den foreslåede skærpelse af afgiften, i stk. 1 a og b har foreslået en forhøjelse af de beløb, for hvilke der kan ske fritagelse, fra 4.000 kr. til 6.000 kr., ligesom man har foreslået den i stk. 1 a anførte grænse for grundværdiens størrelse forhøjet fra 20 kr. pr. m² til 25 kr. pr. m².

Man har endvidere i stk. 1 c foreslået en forhøjelse af den maksimale grundværdi for de sommerhuse og kolonihaver, der kan opnå fritagelse for grundstigningsskyld, fra 4.000 kr. til 6.000 kr.

Endelig har man fundet det rimeligt, at sociale boligselskaber, hvis vedtægter er udfærdiget i overensstemmelse med de af boligministeriet godkendte normalvedtægter, i stk. 1 b sidestilles med boligforeninger.

ad §§ 67—70.

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i §§ 20—23 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 71.

Der henvises til de almindelige bemærkninger angående fikseringen af ejendomsskylden. Den ejendomsskyld, der fikseres som ejendomsskyld til staten, er den, der for året 1956 skulle svares til

staten og den fælleskommunale udligningsfond. Er en ejendom for dette år helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld, bortses der ved fikseringen fra fritagelsen, således at den fikserede ejendomsskyld fastsættes til den ejendomsskyld, der ville have påhvilet ejendommen på tidspunktet for fikseringen, såfremt ejendommen ikke havde været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld. Herved undgås at fritagelser for ejendomsskyld også fikseres, samt at fritagelsen bliver bestående, selvom den pågældende ejendom senere går over til en anvendelse, der ikke kvalificerer den til den tidligere meddelte fritagelse. Den fikserede ejendomsskyld kan senere i henhold til §§ 76 og 77 falde helt eller delvist bort, endeligt eller midlertidigt.

ad §§ 72 og 73.

At forskelsværdien ved en ejendom forsvinder, kan have forskellige årsager. Det kan f. eks. skyldes, at bygningerne på ejendommen nedrives eller brænder; det kan også skyldes, at de på ejendommen værende bygninger mister deres værdi som følge af bortsalg af jord eller af anden grund. For skoves vedkommende kan forskelsværdiens forsvinden skyldes, at træbestanden bliver ødelagt ved brand, stormskade eller lignende. I alle sådanne tilfælde bør den på ejendommen hvilende ejendomsskyld formentlig endeligt falde bort. Under en ordning, der går ud på at fritage alt nybyggeri og lignende for ejendomsbeskatning og samtidig at afvikle beskatningen af de allerede bestående bygninger og lignende, kan man ikke opkræve en skat af bygnings- og lignende værdier, der ikke længere eksisterer. At ejeren af nedbrændte bygninger måtte have pligt til at opføre nye bygninger i stedet for de brændte, findes ikke at burde føre til et andet resultat. Den omstændighed, at der — hvad ofte vil være tilfældet — er en ringe rest af forskelsværdi tilbage, f. eks. i form af nedrivningsværdi, bør ikke udelukke ejendomsskyldens bortfald. Man har derfor i § 72 foreslået en regel om, at ejendomsskylden for den pågældende ejendom endeligt skal bortfalde, såfremt forskelsværdien ved ejendommens ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 bliver mindre end 5 pct. af grundværdien. At ejendomsskylden „endeligt“ falder bort, betyder, at ejendomsskylden ikke vågner op igen, fordi forskelsværdien ved en senere vurdering stiger på grund af opførelse af nye bygninger eller lignende. Derimod er det en selvfølge, at hvis den ansættelse, der betingede bortfaldet af ejendomsskylden, bliver ændret efter klage eller revision, og betingelsen for ejendomsskyldens bortfald ikke efter den ændrede an-

sættelse er til stede, må det skete bortfald af ejendomsskylden annulleres.

Hvor bygningsværdien ved en ejendom går ned, fordi ejendommens areal er formindsket eller arealet er steget i værdi, f. eks. når jorden til en landbrugs-ejendom eller en del heraf bliver ansat til byggegrundsværdi, må det anses for rimeligt, at den ejendommen påhvilende ejendomsskyld nedsættes tilsvarende. Efter de hidtidige regler ville nedgangen i forskelsværdien medføre nedsættelse af ejendomsskylden, og nedgangen i forskelsværdien vil i disse tilfælde kunne være meget stor. Under hensyn hertil foreslås det i § 73, at hvor nedgangen i forskelsværdien i det væsentlige skyldes, at arealet er formindsket eller arealet er steget i værdi, skal ejendomsskylden på ejendommen varigt nedsættes med et til nedgangen i forskelsværdien forholdsmæssigt svarende beløb. Hvor betingelserne for nedsættelse som nævnt er tilstede, må der af vurderingsmyndighederne gives oppebørselsmyndighederne fornøden oplysning herom. Er forskelsværdien kommet ned under 5 pct. af grundværdien, bliver der ingen anvendelse for den anførte regel, idet ejendomsskylden i så fald helt vil bortfalde i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 72.

I tilfælde, hvor ejendomsskylden efter princippet i § 72 skulle endeligt bortfalde, f. eks. fordi bygningerne er nedrevet eller brændt, men hvor § 72 ikke kan finde anvendelse, fordi der vil være påbegyndt opførelse af nye bygninger, forinden ejendommen kommer til ny vurdering (ved en almindelig vurdering eller årsomvurdering) efter nedrivningen eller branden, og forskelsværdien som følge af opførelse af de nye bygninger ved denne vurdering kommer til at udgøre 5 pct. eller derover af grundværdien, må ejeren, såfremt han ønsker at blive fritaget for den ejendommen påhvilende ejendomsskyld, inden han påbegynder byggeforetagendet, fremsætte begæring i henhold til § 4 om at få foretaget en særlig ansættelse af ejendomsværdien og grundværdien efter forholdene på ansættelsestiden til konstatering af, om forskelsværdien er gået ned under 5 pct. af grundværdien.

Den heromhandlede fremgangsmåde må også anvendes i de i § 73 omhandlede tilfælde, hvis ejeren agter at påbegynde et byggeforetagende, forinden nedgangen i bygningsværdien er konstateret ved en vurdering.

ad § 74.

Medens de i § 73 omhandlede tilfælde er af en sådan generel karakter, at nedsættelsen af ejendomsskylden kan praktiseres ved skatteberegningen, uden at særlig bevilling i hvert enkelt tilfælde er fornøden, vil der kunne forekomme andre, særlige

tilfælde, hvor en lignende nedsættelse af ejendomsskylden må synes ligeså påkrævet, uden at der kan gives en almindelig regel herom, og hvor spørgsmålet om nedsættelse af ejendomsskylden derfor må afgøres bevillingsmæssigt efter derom i hvert enkelt tilfælde indgivet andragende. En derpå sigtende regel er foreslået i § 74, hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at det for den bevillingsmæssige nedsættelse af ejendomsskylden er en betingelse, at nedgangen i forskelsværdien ikke må anses for at være af forbigående karakter. Da det som nævnt ikke lader sig gøre at formulere en almindelig regel om, i hvilke tilfælde nedsættelse af ejendomsskylden skal finde sted, har man måttet indskrænke sig til som vejledning for administrationen at anføre typiske eksempler.

ad § 75.

Der kan tænkes at forekomme tilfælde, hvor der fra en ejendom udskilles areal, på hvilket en del af ejendommens bygninger eller lignende er beliggende, og der må i sådanne tilfælde finde en fordeling af den på den tidligere samlede ejendom hvilende ejendomsskyld sted. Det foreslås, at denne fordeling af ejendomsskylden skal ske på grundlag af en af vurderingsrådet foretaget fordeling af forskelsværdien for den tidligere samlede ejendom efter dennes sidste ansættelse forud for udstykningsvurderingen. Strengt taget er det den ved lovens ikrafttræden foreliggende forskelsværdi for ejendommen, der skulle fordeles, men på grund af de praktiske vanskeligheder, en sådan fordeling kunne frembyde for vurderingsrådet, har man ment at måtte give den foreslåede regel det ovenfor angivne indhold.

ad § 76.

Til stk. 1. Der henvises til udtalelserne angående fritagelse for ejendomsskyld i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Efter forslaget skal fritagelse for ejendomsskyld automatisk indtræde, når hele grunden eller den del af grunden, hvorpå samtlige bygninger ligger, er fritaget for grundskyld, lovmæssigt eller efter bevilling.

Til stk. 2. Det er endvidere fundet rimeligt, at lade den delvise fritagelse for grundskyld som meddeles i henhold til §§ 49 og 50 indtræde automatisk også for ejendomsskyldens vedkommende. Dette søges opnået ved den her foreslåede bestemmelse.

ad § 77.

Til stk. 1. Den her omhandlede bestemmelse om fritagelse for ejendomsskyld af fredede bygninger er overført fra § 4 i lov nr. 102 af 14. april 1937.

Til stk. 2 og 3. Ved den i henhold til bestemmelserne i § 71 stedfindende fiksering af ejendomsskylden uden hensyntagen til meddelte fritagelser er det ikke hensigten at ophæve gældende bestemmelser i lovgivningen om fritagelser for ejendomsskyld til staten. Bestemmelser, der tilsigter at opretholde de i henhold til lov af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager og i henhold til boligstøttelovgivningen meddelte fritagelser for ejendomsskyld til staten, er derfor foreslået ved paragraffens stk. 2 og 3.

ad § 78.

Efter § 9 i loven af 7. august 1922 skal grundskylden og ejendomsskylden til staten svares af den, „der ifølge skøde eller anden adkomst“ er ejer af ejendommen. Efter § 11, stk. 1, i den nugældende grundstigningsskyldslov svares grundstigningsskylden af den, „der ifølge tinglyst adkomst“ er ejer af ejendommen. De i citationstegn anførte udtryk foreslås ændret til den, „der er ejer af ejendommen ifølge erhvervedokument tinglyst som adkomst“. Herved opnår man, at hæftelsen for grundskylden og ejendomsskylden bliver den samme som hæftelsen for grundstigningsskylden; den i forhold til grundstigningsskyldslovens § 11, stk. 1, ændrede formulering tilsigter alene en tydeliggørelse. For fuldstændigheds skyld foreslås det endelig tilføjet, at hvor brugeren af ejendommen ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af denne, er det brugeren, der skal svare skatterne.

ad §§ 79 og 80.

Efter § 9 i loven af 7. august 1922 er skatteåret lig kalenderåret, og skatterne forfalder halvårsvis med halvdelen den 1. april og halvdelen den 1. oktober, henholdsvis for årets første og sidste halvdel. Det foreslås, at man, i overensstemmelse med hvad der gælder ved de almindelige kommunale ejendomsskatter, sætter skatteåret lig finansåret, idet skatterne for april termin skal gælde for tiden fra 1. april til 30. september og skatterne for oktober termin for tiden fra 1. oktober til 31. marts. Ejendomsskatterne til staten for tiden fra 1. januar til 31. marts 1957 bortfalder. For provenuet af skatterne vil ændringen ingen betydning få. Derimod vil ændringen betyde en simplificering af de refusionsopgørelser, der ved salg af fast ejendom foretages parterne imellem.

Bestemmelserne i stk. 3 og 4 svarer til § 48, stk. 1 og 2 i lov nr. 179 af 23. juni 1956.

ad § 81.

Til stk. 1. Reglen om, at påklage af ansættelserne ikke fritager for pligt til betaling til forfaldstid, gælder også efter § 9 i loven af 7. august 1922.

Til stk. 2. Sidstnævnte sted er det foreskrevet, at hvis ansættelsen ændres, skal berigtigelse foretages i førstkommande termin. Da denne regel har givet anledning til tvivl, foreslås det, at reglen ændres derhen, at berigtigelsen skal foretages senest ved førstkommande opkrævning. Herved slås det fast, at det ikke kommer an på, om afgørelsen angående ansættelsens ændring foreligger før eller efter 1. april eller 1. oktober, men at ændringen skal tages til følge af oppebørselsmyndigheden, når afgørelsen om ændringen blot foreligger, forinden oppebørselsmyndigheden har iværksat opkrævningen. Ved indføjelse af ordet „senest“ tilkendegives det derhos, at berigtigelsen af de erlagte skatter ikke behøver at afvente den førstkommande opkrævning, men at berigtigelse også kan ske forinden opkrævningen, hvad der navnlig kan være grund til, hvor der er tale om tilbagebetaling af erlagt skat, og det beløb, der skal tilbagebetales, overstiger det skattebeløb, der skal betales ved den førstkommande opkrævning. Bestemmelsen i 2. pkt. svarer til § 11, stk. 2, 3. pkt., i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til stk. 4. Ny er reglen i stk. 4, hvorefter der skal betales renter til skatteyderen, når godtgørelse af erlagt skat finder sted. Hidtil har der ikke været hjemmel til en sådan rentegodtgørelse, hvilket ofte er forekommet urimeligt, navnlig under hensyn til, at klage ikke har opsættende virkning på skattebetalingen.

ad § 82.

Den almindelige regel om oplysningspligt for andre end ejerne findes nu i § 11, stk. 4, i loven af 7. august 1922. Den i forslaget § 82 foreslåede regel svarer i alt væsentligt til den nugældende regel, bortset fra, at dige- og pumpelag og deslige institutioner nu er medtaget som oplysningspligtige, og at det ikke alene skal være vurderingsrådene, men også de øvrige vurderingsmyndigheder samt landsskatteretten, der kan forlange de pågældende oplysninger.

ad § 83.

Reglen her om Danmarks Nationalbanks og Københavns Frihavns skattebegunstigelser svarer til reglen herom i § 18 i loven af 7. august 1922.

ad § 84.

Ifølge § 13, stk. 5 og 6, i loven af 7. august 1922 skal halvdelen af udgifterne til vederlag, befordringsgodtgørelse, dagpenge, medhjælp o. lign. til vurderingsmænd, vurderingsformænd, skyldråds-

formænd og sagkyndige medhjælpere bæres af vedkommende by- eller sognekommune.

Det foreslås, at denne regel ændres derhen, at det bliver statskassen, der afholder samtlige disse udgifter. Ikke blot vil efter forslaget kommunerne blive helt uden indflydelse på størrelsen af disse udgifter, navnlig fordi størrelsen af vederlagene til vurderingsmændene efter forslaget skal fastsættes på finansloven, men også fordi fastsættelsen af ejendomsværdien fremtidig vil blive uden interesse for kommunerne, såfremt der også skal ske fiksering af den by- og sognekommunale ejendomsskyld. Dertil kommer, at den fordeling på de forskellige kommuner, der må foretages i alle de tilfælde, hvor vurderingsformandens, skyldrådsformandens og den sagkyndige medhjælperes virksomhed strækker sig

over flere kommuner, jfr. § 13, stk. 6, i 1922-loven, i praksis har forvoldt store vanskeligheder. At kommunerne ikke har krav på godtgørelse af deres udgifter i anledning af vurderingsfortegnelsernes fremlæggelse, gælder allerede nu. At kommunerne ikke skal have godtgørelse for deres udgifter i anledning af deres medvirken ved udfærdigelse af vurderingsfortegnelsen og afskrifter af samme, må formentlig være en selvfølge, når statskassen iøvrigt overtager udgifterne ved vurderingen.

Det bemærkes, at bortset fra udgifterne til skat-
tedepartementet, landsskatteretten samt lignings-
direktoratet og ligningsrådet har udgifterne til
vurderingerne for den femårige periode 1950-51—
1954-55 udgjort ialt ca. 16 mill. kr., hvoraf kom-
munerne bærer ca. 7 mill. kr.